

Jadlowker Hermann, porosz kamarénes, sz. 1877. júl. 5-én, Rigában. Atyja fakereskedő. Rigában zeneiskolát látogatott, majd Bécsben Gänsbachernál tanult, a drámai gyakorlatban Stoll Ákos tanítja. Első fellépése Kölnben volt, 1899-ben. 1900-ban Stettinben »Faust«-ot énekli. Egy év múlva szülővárosában is bemutatkozik. Itt Lyonel az első szerepe. 1903. szept. 1-én hőstenor szerepre szerződik Boroszlóba. Főbb szerepei: Faust, Don José, Raoul, Turiddu, Meister Vilmos, Erik, Troubadour, stb. Nálunk a Népopera-ban, mint a berlini udv. opera hőstenorja. 1912. nov. 26-án mutatkozott be a »Carmen« Don José-jában, majd ismét fellépett 1914. december 7-én, a »Hoffmann meséi«-ben. Azóta többször látogatott el hozzánk, többek közt 1926. január 11-én is a »Carmen«-ben vendégszerepelt a Városi Színházban. 1929-ben a rigai zsidó hitközség főkantora lett; 1929. nov. havában ugyanezen minőségben Berlinbe hívták.

Jahn Vilmos, a bécsi opera volt igazgatója, sz. 1835. nov. 24-én, Hof-ban, Morvaországban, megh. 1900. ápr. 21-én, Bécsben. Kilenc éves korában belépett az olmtüzi metropolita-templom énekkarába, később szólóénekes lett. 1852-ben Temesvárott lépett színpadra. 1854-ben Pestre került és karmester volt a német színházban. Ezután külföldre ment, Olaszországba, majd Prágába szerződött. 1864-ben a wiesbadeni Opera vezetője lett; 1897-ben pedig a bécsi opera igazgatójává hívták meg.

Jakab Dezső, építész, sz. 1864. nov. 4-én, Révben, (Bihar vm.). 1897-ben Komor Marcellel (L. o.) együtt tervezte a dévai színházat és később a budapesti Népoperát Márkus Gézával. (L. o.) Tervei-

ket a magyar stílusra való törekvés jellemzi.

Jakab Elek, (szent gericzei), m. kir. orsz. levéltárnok, sz. 1820. febr. 13-án, Szent-Gericzén (Marosszék), megh. 1897. júl. 22-én. Tanult Székelykeresztúron és Kolozsvárott. 1848-ban közlegény volt a 15. huszárezredben. Írt több figyelemreméltó színészeti szakcikket. Jelesebbek: »A politikai, színészi és egyházi szónoklat párhúza.« (Egyházi Reform és »Figyelmező«, 1874. »A kolozsvári nemzeti színház története«, 1792—1855-ig. 10 cikk a »Székelyföld« 1871. évfolyam, 45—54. számában és »Magyar Polgár« 1871. szeptember 8. számaiban. »A magyar színészet történetéhez.« (»Székelyföld«, 1880., 237. szám.) »Néhány adat Celesztinről.« (U. o. 1885., 150. szám.) »Székelyné élete s színművészetének bölcsőköre.« (Fővárosi Lapok, 1871.) »Egy XVI. századi kiadatlan magyar színmű.« (»Koszorú«, 1879.)

Jakab Gizella, színésznő, sz. 1884. júl. 22-én, Szilasüditőn. Színpadra lépett 1909-ben.

Jakab István, (galantai), író, sz. 1876. okt. 18-án, Budán. Tanulmányait Nagyváradon és a pesti egyetemen végezte; a bölcsészet tudora és ügyvéd lett, majd hivatalba lépve, a helytartótanácsban tanácsossáig emelkedett. Első irodalmi műve 1824-ben alkalmi költemény volt, melyet a helytartótanács százados ünnepére írt. 1832-ben lefordította Voltaire »Alzir«-jét; az akadémia 1833. nov. 15-én levelezőtaggá választotta s az akkor felállított »játékszini bizottság«-hoz sorozták, melynek két évig volt jegyzője. Akkoriban lefordította Goldoni »Fogadósné«-ját, Nota »Jótévő és az árvá«-ját, Scribe »Quäcker és táncosnő«-jét, a »Fiatal ke-